

ספורנו פרשת האזינו

1. דברים פרק לב, יד-טז

(יד) חֲמַאת בָּקָר וְחֵלֶב צֹאן עִם-חֵלֶב כָּרִים וְאֵילִים בְּנֵי-בִשֶׁן וְעֵתוּדִים עִם-חֵלֶב כָּלִיזֹת חֹטֶה וְדָם-עֵגֶב תִּשְׁתֶּה-חֶמֶר: (טו) וַיִּשְׁמַן יִשְׂרוּן וַיִּבְעֹט שְׁמֵנֶת עֲבִית כְּשִׁית וַיִּטּוֹשׁ אֱלֹהֵי עֲשָׂהוּ וַיִּנְבֵּל צֹר יִשְׁעָתוֹ: (טז) יִקְנָאֵהוּ בְּזָרִים בְּתוֹעֲבֹת יַכְעִיסֶהוּ:

2. ספורנו דברים פרק לב

(יד) ודם ענב תשתה חמר. מיץ הענבים היה ראוי לשתיה בלתי רב מלאכה בו ובכן היו מתפרנסים שלא בצער וכל זה עשה להם האל יתברך כדי שיהיה להם פנאי לעסוק בתורה ובמצות:

(טו) וישמן ישורון ויבעט. והנה גם בעלי העיון שבהם הנקראים ישורון מן אשורנו ולא קרוב (במדבר כד, יז) עשו כמו הבהמות הבועטות בבני אדם שנותנים להם מזון:

שמנת עבית. הנה אתה ישורון קהל תופשי התורה ובעלי העיון פנית אל התענוגים הגשמיים ובזה עבית מהבין דקות האמת כאמרו וגם אלה ביין שגו ובשכר תעו כהן ונביא (ישעיהו כח, ז):

כשית. כאמרו כי טח מראות עיניהם מהשכיל לבותם (שם מד, יח):

ויטוש אלוה עשהו. ולפיכך נטש ההמון אלוה עשהו:

וינבל צור ישועתו. בזהו כי מרעה אל רעה יצאו:

(טז) בתועבות יכעיסוהו. לגרום לשכינה שתסתלק מישראל: